

Μαρώ Κάργα

Την εποχή που τα φίδια αλλάζουν δέρμα

Σελ. 416 • Σχήμα: 14 x 20,5
ISBN: 978-960-499-492-2 • Τιμή: 15,80 €

1^η έκδοση: Απρίλιος 2024
Μυθιστόρημα

Αύγουστος του 1912, λίγο πριν το ξέσπασα του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου. Η δεκαπεντάχρονη Υβόννη μένει ορφανή μετά τον ύποπτο θάνατο της μητέρας της και βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν εχθρικό περίγυρο και ένα αβέβαιο μέλλον που αποφασίζει να πάρει στα χέρια της. Με τη βοήθεια του βουλευτή Ιωσήφ Βαφόπουλου εγκαταλείπει το νησί της για να εργαστεί στην Αθήνα ως συνοδός της θείας του, της Ειρήνης Ρήγου, ελπίζοντας ότι εκεί θα βρει τον δρόμο για τη ζωή που της αξίζει.

Όμως η ιστορία της εποχής συμπλέκεται με τα οικογενειακά μυστικά, τις ατομικές τραγωδίες, τους πόθους και τις ραδιουργίες των ανθρώπων που την περιβάλλουν και η Υβόννη οδηγείται σε γνώσεις και αποφάσεις που δεν θα φανταζόταν ποτέ. Εναντιώνεται σε κάθε συνωμοσία που την

απειλεί κρυμμένη στο παρόν της ή στο παρελθόν των άλλων, ανακαλύπτει τον υπόγειο ρόλο του άντρα που τη βοήθησε και μαθαίνει να μισεί όσο χρειάζεται για να γίνει η ίδια μηχανορράφος και τιμωρός.

Το μυθιστόρημα *Την εποχή που τα φίδια αλλάζουν δέρμα* είναι ο καθρέφτης ενός κόσμου πλάνης και υποκρισίας, όπου οι ήρωες κινούνται στα όρια του κυνισμού και της σκληρότητας, καθώς ελίσσονται και μεταμορφώνονται ακατάπαυστα, αλλά και μια γλαφυρή απεικόνιση της ζωής στην αριστοκρατική Αθήνα των αρχών του εικοστού αιώνα.

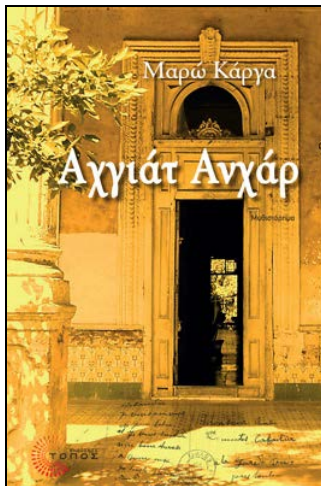
Απόσπασμα από το βιβλίο:

Κι όταν της διάβαζε, δεν έδειχνε ούτε ευχαριστημένη ούτε δυσαρεστημένη. Τίποτα δεν έδειχνε. Κανένα συναίσθημα, ακόμα κι αν η ιστορία βρισκόταν στο πιο κρίσιμο σημείο. Μόνο την κοίταζε διερευνητικά, αδιάκριτα. Κι αν τη σταματούσε για να μιλήσει, έμοιαζε σαν να σκεφτόταν και κάτι άλλο. Ένιωθε απέχθεια για τους αισθηματίες και τους ρομαντικούς, «οι αισθηματολογίες είναι κουραστικές και άχρηστες και τη ζωή την παίρνεις καταπώς έρχονται τα πράγματα», επισήμαινε με αυστηρότητα, σαν να ευθυνόταν η Υβόννη όποτε τύχαινε και

ξέφευγε προς τα κει η υπόθεση. Μια οργή κρυβόταν στα λόγια της Ειρήνης, τα μάτια της σκοτεινιάζαν και την έπιανε τρεμούλα, όπως όταν νευριάζεις γιατί θυμάσαι κάτι που δεν θες. «Σταμάτα», έλεγε και ήταν δυσάρεστη κι απωθητική η σιωπή που μεσολαβούσε, μέχρι να συνεχίσουν. Αυτό το απαγορευμένο και το απόκρυφο, που την εξέθετε ακόμα στα μάτια του εαυτού της, θα το έκανε βούκινο η Υβόννη όταν το μάθαινε, λίγα χρόνια αργότερα, βγάζοντας όλο το άχτι της για όσα υπέμενε εκείνες τις ώρες.

Η Μαρώ Κάργα γεννήθηκε στην Αθήνα και μεγάλωσε στη Μύρινα (Κάστρο) της Λήμνου. Οι δικοί της πήγαν εκεί από τη Σμύρνη, το Αϊβαλί, την Πόλη και την Αλεξάνδρεια. Αφού τελείωσε στη Θεσσαλονίκη τις σπουδές της στα παιδαγωγικά, προχώρησε σε συστηματική σπουδή σχεδίου και ζωγραφικής. Διδάχτηκε την τέχνη της νωπογραφίας δίπλα στον Τηνιακό Νικόλαο Γαϊτή, μαθητή και συνεργάτη του Φώτη Κόντογλου, και στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη συντήρηση οροφωγραφιών για μικρό διάστημα στη Σύρο. Επίσης έκανε γλυπτική σε μάρμαρο στο εργαστήρι του γνωστού γλύπτη Πέτρου Δελλατόλα. Έργα της έχουν εκτεθεί σε δημοτικούς χώρους και γκαλερί σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Άνδρο, Λέσβο, Σύρο, Χίο, Νάξο, Τήνο, Μύκονο και Λήμνο. Τα τελευταία χρόνια ζει και εργάζεται και ως εκπαιδευτικός σε δημοτικά σχολεία της Τήνου.

Από τις εκδόσεις Τόπος κυκλοφορεί η αλεξανδρινή τριλογία:
[Αγιάτ Ανχάρ](#) (2015), [Η Αλεξάνδρεια σε ακολουθεί](#) (2016)
και [Ο κήπος μας στην άκρη της ερήμου](#) (2019).

Επιπλέον στοιχεία για το βιβλίο θα βρείτε στο toposbooks.gr